

כניסת החג: 8:21

יציאת החג: 8:22

חצות: 12:41

סוזק"ש: 8:51

הזמנים

לפי אופק ב"ב

מתוקים מדבש

ונופת צופים

סגולת החג

בכל חג המצות, נעשה איש ישראל כבריה חדשה, כמו שהיה ביציאת מצרים, כקטן שנולד דמו. (שפת אמת)

סגולה לפרנסה

בפסח נידונין על התבואה: אין הכוונה על התבואה בלבד, אלא גם על כל אשר יחסר להאדם יוכל להמשיך לו השפעות כאוות נפשו, ועל כן 'כל דכפין יתיי ויכול' ולא זו בלבד גם כל הצטרפותו 'כל דצריך יתיי ויפסח', שיפתח לו את האוצר הטוב.

סגולה לפרנסה לבורח ממעדנים

אמר הקדוש מורינו הרב פינחס מקאריץ: טעם למה בפסח נידונין על התבואה, לפי שכל הרודף אחר הכבוד, הכבוד בורח ממנו, וכל הבורח מן הכבוד הכבוד רודף אחריו, כן היא מי שרוצה להרבות במאכלים ותבשילין מבושמים, כדי שיהא רווח לבסומי, אז המאכלים בורחים ממנו ומתמעט ח"ו פרנסתו, ובהיפך כשאוכל מאכלים בלא מטעמים בכדי שיספיק לו מעט מן המזון, אז המזון רודף אחריו. והנה מאכל מצה אין בו טעם, אז דווקא על התבואה להרבות מזונות לישראל, עכ"ל ק.

קדושת אכילת מצה

מצות תאכל במקום קדוש: גודל מעלת אכילת מצה שהיא דומה קצת לאכילת קדשים, כי הנה כל המצוות הם נעשים בגופו של האדם מבחוץ, אך אכילת מצה ואכילת קדשים הם נכנסים בגופו של האדם מבפנים וגם אכילת מצה נקרא בזוה"ק מיכלא דאסוותא, כי רפואת הנפש בפנים והוא ג"כ תועלת לאדם, ע"י שמכין את עצמו בהכנה דרבה בתשובה ומעשים טובים שיהא הגוף טהור ומוכן להכניס הקדושה בתוכו ע"י אכילת מצה. וזה שאמר 'מצות תאכל במקום קדוש', בהכנה ראויה, אז 'בחצר אוהל מועד יאכלוה' כמו אכילת קדשים בחצר אוהל מועד.

(תפארת שלמה)

ע"י האמירה יש לנו אמונה

לחם עוני, שעונין עליו דברים הרבה: כי ע"י הלחם הזה מיכלא דמהימנותא, 'עונין על ידו דברים הרבה', היינו כל התפילות ובקשות לבקש רחמים מבעל היכולת שבא לנו ע"י האמונה הבא לנו ברמז המצה.

ע"י אכילת מצה מזככים את הנפש

מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאור בכל גבולך: וביאר ע"פ דברי הזוה"ק שהקשה למה לא נאכל מצה בכל השנה, ותיירץ שם כי כאשר נתקדש ונתרפא במיכלא דאסוותא פעם אחת שוב לא נצטרך עוד עיי"ש. וזה שאמר 'מצות יאכל את שבעת הימים', כאשר תתקדשו ותטהרו באכילת מצה בשבעת הימים, הנה זה יועיל לכם, 'שלא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאור בכל גבולך, כי חמץ ושאור הוא מרמז על היצר הרע שאור שבעיסה, וע"י קדושת אכילת מצה 'ולא יראה לך שאור', רצה לומר לא ייטב בעיניך תאוות היצר הרע ומחשבתו לחטא, כנ"ל.

(תפארת שלמה)

שביעי של פסח

ויאמינו בה' ובמשה עבדו: אמונת צדיקים, אכן בשביעי של פסח מתגלה מוח החכמה ע"י שנפתחין המוחין לביל פסח, וע"כ יו"ט מקרא קודש, ומפני זה אמרו צדיקי דורינו שטוב לשקוד על דלתי הצדיקים, מפני שיכולין להמשיך אז קדושה לכל השנה, וע"י התגלות החכמה שמתגלה אז יכולים הצדיקים להפר חכמת האומות ומחשבות הרעות שחושבים על עם ה'.

קריאת ים סוף

המעביר בניו בין גזרי ים סוף: כן פירש זקני בעל החידושי הרי"ם ז"ל, אף הנמוכים שלא היה להם זכות רק במה שהם בניו, בכח זה עברו ים סוף. (ליקוטי יהודה בשם שפתי צדיק)

"הלכתא לשבתא"

אין לסמוך על הנכתב כאן להלכה למעשה ובכל מקרה יש לשאול שאלת רב, והדברים לא נכתבו אלא לעורר לב המעיין. בשולחן ערוך סי' רמ"ב אפילו מי שצריך לאחרים אם יש לו מעט משלו צריך לזרז עצמו לכבד את השבת, ובמשנה ברורה סק"ב וטוב ליזהר שלא יפחות משני תבשילין גם טוב שיאכל בכל סעודה מג' סעודות דגים.

- בראש חודש שחל להיות בשבת יוסיף תבשיל מיוחד לכבוד ראש חודש (משנ"ב סי' תי"ט סק"ב).
- והוא הדין בשבת חול המועד, יראה להוסיף מאכל מיוחד לכבוד המועד.

ועיין עוד בכ"ז בספר פסק"ת

לע"נ האישה החשובה מרת סלימה שולמית
בת חנה ע"ה
נפטרה לאחר יסורים קשים ומרים ת.נ.צ.ב.ה.

נא להתפלל לרפואת אברהם
אהרן בן סימא גיטל לרפואה
שלימה בתוך שאר חולי ישראל

לע"נ הילד יניק וחכים
אברהם דוד חי ז"ל בן יבלחט"א יקותיאל יהודה
גלב"ע י"ב תמוז תשפ"ד לאחר שהודרך ביסורים קשים ומרים

מערכת 'מתוקים מדבש ונופת צופים'

מאחלת לכל המנויים הקבועים ולכל הקוראים הנאמנים ולכל בני ישראל

א כשרן און א פריילעכן פסח

ושנזכה לראות בבנין בית המקדש ולאכול שם מן הזבחים ומן הפסחים במהרה בימינו, מתוך רוב נחת אושר ועושר, נחת מכל הצאצאים והצלחה בכל העניינים.

סיפור לחג הבסח

הריקוד שהביאה לשמחה בכל העולמות

את פשר הדבר והתפללו בלבם שרבים יואיל לספר להם את אשר ראה בעיניו הקדושות.

ואכן, הבעש"ט סיפר: בערב חג הפסח השנה נגזרה גזירה חמורה על אחד מכפרי היהודים שבסביבה. גויי אותו מקום, שרחשו שנאה עזה ליהודים, גמרו בלבם להתנפל על היהודים דווקא בליל חגם ולכלות בהם את זעמם, בראותי זאת, ניסיתי לעורר רחמים לפני היושב במרומים. ביקשתי גם את עזרתכם, בתפילה ובכוונות. אבל כל מעשיי וכל מעשיכם, לא הועילו.

לפיכך נתאזרתי במידת הביטחון והשלכתי את יהבי על אבינו שבשמים. כשראיתי את עוצמת הגזירה, לא ראיתי כל סיכוי לבטלה, אבל כפי שאמרתי אתמול, מידת הביטחון דורשת אמונה מוחלטת בכל מצב. הערב, כשישבנו לעריכת הסדר, לא ידעה נפשי מרגוע. שעת הגזירה קרבה והלכה, ולא ראיתי כל מוצא. אבל לפתע השתנו פני הדברים מן הקצה אל הקצה. באותו כפר ישב לשולחן הסדר זוג חשוך ילדים. האיש, שהוא מחסידינו, בינוני בידיעת התורה, אבל תמים במעשיו ובעל מעשים טובים, ישב עם רעייתו, קרא את ההגדה וסיפר לה את סיפור הצרות של בני ישראל במצרים, על-פי המדרשים. כשסיפר על גזירת "כל הבן היילוד היאורה תשליכוהו", פרצה האשה בבכי מר. אילו היה הקב"ה מזכה אותי בבן, אמרה, הייתי נוהגת בו אחרת. לא הייתי מאפשרת לאיש לפגוע בו. לא הייתי נוהגת עמו כפי שהקב"ה נוהג בנו. הבעל, מצידו, הצדיק את הדין ואמר שעלינו להאמין כי צדיק ה' בכל דרכיו.

אבל האשה הוסיפה לטעון: איפה מידת הרחמים? איך יכול הקב"ה להתנהג כך עם בנו יחידו? אפילו אם אנחנו חוטאים לו, בכל זאת הרי אנו בניו. כך התנהלה ביניהם שיחה נוקבת. הבעל מצדיק את הקב"ה, ואילו האשה הכפרית הפשוטה, טוענת שהוא היה צריך לרחם יותר על עם ישראל.

אחרי הכוס הרביעית נסתתמו טענותיו של הבעל, והוא אמר: הצדק איתך. הקב"ה צריך לרחם יותר על עמו. ומכיוון שתם הוויכוח, והם היו תחת השפעת היין ששתו, קמו שניהם ויצאו בריקוד.

הבעש"ט סיים את דבריו: באותו רגע קיבלו גם בשמים את דברי הסניגוריה של האישה הכפרית, וכאשר יצאו השניים במחול, נהייתה שמחה בכל העולמות, וגם אני שמחתי שמחה רבה. ומובן שגם הגזירה נתבטלה.

בשנה אחת היתה התנהגותו של הבעש"ט הקדוש זיע"א שונה ומסתורית. אך אתמול, בעת שאיבת מים שלנו, היה שרוי בשמחה רבה, והנה לעת ערב, בשעת בדיקת חמץ, לבשו פניו קדרות. בלילה, לאחר בדיקת חמץ, קרא הבעש"ט עשרה מתלמידיו וביקשם לערוך תיקון חצות בכוונה רבה.

עתה היה ברור להם, כי הבעש"ט מבקש לבטל איזו גזירה רעה, שרק עיניו הטהורות צופות אותה. גם למחרת בערב פסח לא השתנה המצב לפני הבעש"ט הוסיפו להיות חיוורות וחמורות סבר. ואף ביקש מהתלמידים, לכוון בעת התפילה את הכוונות המיוחדות לראש השנה. לאחר התפילה אמר הבעש"ט דברי תורה, שהתמקדו במידת הביטחון בה'. "הביטחון האמיתי הוא", אמר, "שגם כאשר האדם אינו רואה שום מוצא ושום מבוא לישועה, הוא בוטח בה' ומאמין בישועתו הקרובה". עוד אמר הבעש"ט, כי הביטוי לביטחון הוא השמחה.

אחרי הדברים ניכרה על פני הבעש"ט ארשת של שמחה, אך זו היתה מהולה בחרדה. כך עבר היום, ברגשות מעורבים של שמחה הכרוכה במרירות-הנפש. בשעת אפיית מצת-המצווה היה הבעש"ט בשמחה, אך לפני תפילת מנחה ציווה שוב על תלמידיו לכוון את הכוונות של ראש-השנה, וחרדה נפלה עליהם. ליל הסדר הגיע.

התלמידים הקדושים הסבו סביב רבם, וציפו להסבירו ולדברי התורה הנפלאים שהיה נוהג לתבל בהם את אמירת ההגדה. אבל השנה לא הרים הבעש"ט את עיניו מן ההגדה כל הסדר. הוא רק קרא את הכתוב בנעימה משתפכת, ולא פסק אף לרגע קל מקריאתו. הדבר גרם צער עמוק לכל התלמידים. הבעש"ט הקדוש השתתק, והיה שקוע בשרעפיו.

דממה השתררה בחדר. גם התלמידים היו שקועים במחשבות ובהרהורים. לפתע נשמע קול צחוק מפי הבעש"ט. התלמידים הביטו בו וראו כי עיניו עצומות, פניו לוהטות בשלהבת-קודש, והוא צוחק מתוך חדווה פנימית עמוקה.

כעבור שעה קלה פקח הבעש"ט את עיניו וקרא: מזל-טוב! ברוך הוא וברוך שמו הגדול, הבוחר בתורה ובמשה עבדו ובישראל עמו, שגם עמו הם בבחינת ישראל, ופועלים יותר מאשר ישראל'יק בעש"ט.

שמחה גדולה הציפה את התלמידים, אבל הם

נא להתפלל
לרפואת
שושנה בת
צילה תחי'
לרפואה
שלימה בתוך
שאר חולי
ישראל

נא להתפלל
לרפואת
זקני הרה"ג יצחק
בן צילה שליט"א
לרפואה שלימה
בתוך שאר חולי
ישראל

העלון
מוקדש
לרפואת
יצחק בן
מרים
בתושח"י

העלון מוקדש
לזכות
אורן בן פרח
ודילה בת פרח
להצלחה בכל
העניינים
ברוחניות
וגשמיות

קוראים נכבדים
נהנתם, ההכמותם ?

להוי ידוע כי הוצאות ההדפסה
עולים ממון רב, נא טלו חלק בהפצת
העלון הנכבד הזה, קחו חלק בהפצת
תורה וירא"ש ותתברכו בכל הברכות
האמורות בתורה

העלון
מוקדש
לזכות
רפאל בן הדר
להצלחה
בכל
העניינים

נא להתפלל
לרפואת
זקני הרה"ג
יצחק בן צילה
שליט"א
לרפואה שלימה
בתוך שאר חולי
ישראל

לע"ג
איש החסד והחינוך
הבלתי נשכח
הרה"ח ר' חיים
שרגא פאווייל ב"ר
מייכאל שר צ"ל
נלב"ע ז' אייר
תשע"ב